

кѣла; тѣ докарвать на живота радость потрайна и попріятна отъ временното задоволеніе на страстьта. Е? Арбаке! послушай ма и убѣди са!

— Стига за сега туй. Іоно, ще сторж за Главка сичко което ми доде отржкы, но не отдавай на мене несполуката. И самытъ ми врагове попытай ако не са постарахъ, ако не са старажъ безпре- ставно да му отрвж главата отъ страшното рѣшеніе; отъ туй сѣди за мене и спи си; Іоно, ношъта минува и оставамъ та да си почи- нешъ. Дано да видишъ поблагопріятны сънища за челоуѣка, който живѣе само за тебе.

И безъ да чака отговоръ той излѣзе бържи изъ стаята, може бы защото не желаше да са простиратъ жалнытъ умоленія на Іо- на, които ако и да го смилявахъ, но мѣчяхъ страшно завистливото му сърце. Но и смиляванъето идяше късно, и ако и да бы склони- ла Іона да са ожени за него, бѣше вече невъзможно, слѣдъ като той даде званично свидѣтелство и възбуди негодованіето на народа- да отрве аѣниѣнина. Но окрыляванъ отъ пѣргавыя си духъ той са предаде на тъмнытъ цѣнове на бѣдѣшето и надѣяше са еще че ще може да навые душата на Неаполитанката, и туй желаніе бѣше двигателътъ, който държеше въ неправилно вѣлиеніе разумнытъ му силы.

Когато съ номощъта на слугытъ са събличаше за да си легне той си припомни Недія, и помысли че трѣбаше Іона да не знае ни- какъ нѣщо за временната полула на любовника си, защото чрезъ нея щѣше да помысли за възможно оправданіето му отъ отдаваното нему престѣпленіе. Помысли слѣдователно като непремѣнно слѣдствие че като са научи за присѣствіето на Недія въ кѣщи, щѣше безъ дру- го да я потърси; и щомъ му минжъ туй презъ умъ повика едного отъ отпущенницытъ си и.,

— Калліа, рече му, идя при Сосія и му кажи да не допусне на Недія подъ никой предлогъ да излѣзе отъ стаята си. . . . но не. . . кажи понапредъ на слугинитъ при Іона че имъ запретавамъ да ѣ о- бадѣтъ че тессалійката е тука. Иди, бързай!

И Калліасъ тосъ часъ съобщи на слугинытъ заповѣдъта, и о- тиде да търси Сосія, не не го намѣри въ стаята му и начежъ да го вика съ гласъ. Отъ стаята на Недія, дѣто вратата бѣхъ изъ откѣлъ заключены самъ Сосій са обади.

— Калліа, Калліа, чувамъ ти гласа! слава на Олимпійекытъ бо- гове; отвори, молжъ ти са вратата!